Dit verhaal wordt u gratis aangeboden door Ririro.com/nl. Het is onze missie om alle kinderen ter wereld gratis toegang te geven tot een verscheidenheid aan verhalen. De verhalen zijn online te lezen, downloaden en printen en beslaan een breed scala aan onderwerpen, waaronder dieren, fantasie, wetenschap, historie, diverse culturen en nog veel meer.

Steun onze missie door onze website te delen. Wij wensen u heel veel leesplezier!

Ririro

FANTASIE IS BELANGRIJKER DAN KENNIS

Ririro

Waarom de uil nooit slaapt

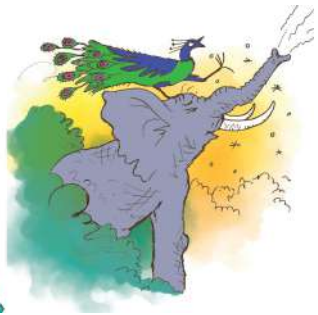
Lang geleden, toen de stenen nog zacht waren en de bomen konden praten, leefden alle dieren op het land in één groot beschermd gebied.

Ze zorgden voor elkaar en beschermden elkaar tegen menselijke problemen, dag en nacht.

Bij zonsondergang trompetten de olifanten en de vogels tjilpten in harmonie, terwijl de pauw danste.

Op een nacht was het de beurt aan meneer Uil om de dieren te bewaken terwijl ze sliepen.

Hij bleef wakker en keek ver en wijd uit naar elk teken van mensen.

Plotseling kraakte en schudde de struik voor hem.

"Oh jee!" Meneer Uil was gevangen in de handen van een klein jongetje. Uil krimpte ineen en rimpelde zijn veren. Van schrik klonk er uit zijn snavel een fluitje.

"Eet me alsjeblieft niet op! Neem de andere dieren. Ik ben te wijs om gegeten te worden - ik zal ook niet zo lekker zijn."

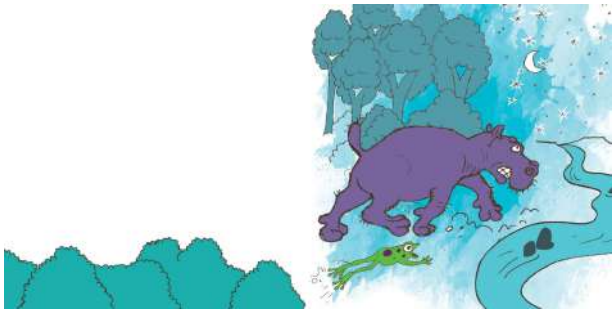

Het jongetje haalde zijn schouders op en ging naar het beschermde gebied van de dieren. Hij stak een vuur aan, waardoor de dieren uit hun slaap werden gewekt.
"Vuur!" schreeuwden ze, terwijl ze zich overal verspreidden.

De insecten verstopten zich ondergronds. Sommige dieren renden naar de rivier en kwamen nooit meer terug. De vogels vlogen weg en verdwenen in de nacht.

De mensen gingen weg met de katten, koeien en honden, terwijl meneer Uil zich beschaamd voelde. "Ze mogen me nooit meer zien."

Vanaf die nacht zwoer hij zijn gezicht nooit meer in het daglicht te tonen... alleen 's nachts om te eten en zijn vleugels te strekken.

